

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa T. Sp. z o.o. w T.
przeciwko K. S.A. w K.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego oraz ustalenie istnienia stosunku
prawnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 marca 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokatowi P. O. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnego w (...) kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł
podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem
kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym;
oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę - Przedsiębiorstwo T. Sp. z o.o. w T. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 marca 2015 r. zmieniającego częściowo, na skutek apelacji pozwanej - K. S.A w K. wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lutego 2014 r., skarżąca wnosiła o przyjęcie skargi

do rozpoznania ponieważ „w sprawie ważna jest rozszerzająca wykładnia art. 210 § 2¹ k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka, (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Skuteczne powołanie się w skardze kasacyjnej na występowanie przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga, wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni. Uzasadniając wniosek o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania występowaniem tej przyczyny kasacyjnej skarżący powinien przede wszystkim sprecyzować, jakiego problemu wykładni dotyczy wniosek o jej dokonanie przez Sąd Najwyższy. Wymagania tego nie spełniła skarżąca ograniczając się jedynie do stwierdzenia o ważności dla sprawy rozszerzającej wykładni art. 210 § 2¹ k.p.c. oraz poprzedzającej go ogólnej oceny o naruszeniu przez Sądy orzekające w sprawie procedury.

W tym stanie rzeczy nie można uznać, że zachodzi mająca podstawę we wniosku skarżącej przesłanka uzasadniająca przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. Oddaleniu podlegał wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów

postępowania kasacyjnej zwarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożoną po upływie dwutygodniowego terminu (zob. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 805/ 98). Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu znajduje podstawę w § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.) przy uwzględnieniu przewidzianych w nim stawek opłat za czynności adwokackie.

jw